



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 75 PŽ-3508/2021-3

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i Kristine Saganić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja RADIOTON d.o.o. u stečaju, OIB 11576767556, Našice, B. Radića 99, kojega zastupa punomoćnik Zoran Subotić, odvjetnik u Belom Manastiru, protiv tuženika SG Leasing d.o.o. u likvidaciji, OIB 08745792574, Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, kojega zastupa punomoćnik Ivan Kaleb, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o., Zagreb, Mihanovićeve 9, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-256/2019-29 od 7. svibnja 2021., ispravljene rješenjem toga suda poslovni broj P-256/2019-32 od 11. svibnja 2021. u sjednici vijeća održanoj 17. ožujka 2022.

### p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-256/2019-29 od 7. svibnja 2021., ispravljena rješenjem toga suda poslovni broj P-256/2019-32 od 11. svibnja 2021. u točkama II. i III. njezine izreke i sudi:

I. Utvrđuje se osnovanim osporavanje stečajnog upravitelja Radioton d.o.o. u stečaju iz Našica prijavljene tražbine drugog višeg isplatnog reda SG Leasing d.o.o. u likvidaciji iz Zagreba u iznosu od 596.228,45 kn (petstodevedesetšestisućadvjesto-dvadesetosam kuna i četrdesetpet lipa).

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 52.751,00 kn (pedesetdvijetisućesedamstopedesetjedna kuna) u roku od petnaest (15) dana.

### Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-256/2019-29 od 7. svibnja 2021. u točki I. njezine izreke utvrđeno je osnovanim osporavanje tuženikove tražbine u iznosu od 15.039,40 kn u drugom višem isplatnom redu. Točkom II. izreke presude odbijen je tužbeni zahtjev da se utvrdi osnovanim osporavanje tuženikove tražbine u iznos od 596.228,45 kn u drugom višem isplatnom redu. Točkom III. izreke presude naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak. Točkom IV. izreke

presude odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 8.125,00 kn.

2. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je stečajni upravitelj tužitelja osporio tražbinu tuženika te je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1656/2016 od 3. lipnja 2019., sud uputio osporavatelja na pokretanje ove parnice. Na temelju izvedenih dokaza sud je ocijenio da tužitelj nije tuženiku podmirio dospjele leasing rate u ukupnom iznosu od 596.228,45 kn pa je u tom dijelu osporavanje tražbine neosnovano.

3. O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18).

4. Rješenjem poslovni broj P-256/2019 od 11. svinja 2021. ispravljena je prvostupanjska presuda poslovni broj P-256/2019 od 7. svibnja 2021. na način da u točki III. izreke presude treba stajati „tužitelj je dužan tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 61.200,00 kn u roku od petnaest dana.“

5. Protiv označne presude i rješenja žalbu je podnio tužitelj u točkama II. i III. njihove izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud preinači pobijanu presudu. U žalbi navodi da je obrazloženje presude u suprotnosti s izrekom presude. Tvrdi da je sud propustio utvrditi da je tuženik stornirao račune broj 9354-1-1 i 9534-1-1 pa je prema odredbi članka 33. stavka 7. Zakona o porezu na dodanu vrijednost obveza po storniranim računima za tužitelja prestala. Traži trošak sastavljanja žalbe i sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 16.812,50 kn.

6. U odgovoru na žalbu tuženik osporava žalbene navode i predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu. Traži trošak sastavljanja odgovora na žalbu i sudske pristojbe u iznosu od 10.150,00 kn.

7. Žalba je osnovana.

8. Ispitavši pobijanu presudu i točkama II. i III. njezine izreke u smislu odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda nepravilna i nije osnovana na zakonu.

9. Predmet spora je utvrđivanje osnovanim osporavanje tuženikove tražbine u stečajnom postupku tužitelja u drugom višem isplatnom redu u iznosu od 596.228,45 kn.

10. Tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno je:

- da je tuženik u stečajnom postupku tužitelja koji se vodi pod poslovnim brojem St-1656/2016, prijavio tražbinu u iznosu od 611.267,88 kn s osnove potraživanja po Ugovoru o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a broj 03896/13 i zadužnice izdane od dužnika 25. ožujka 2013. potvrđene po javnom bilježniku pod poslovnim brojem OV-1403/13,
- da se prijavljena tražbina sastoji od dospjelih neplaćenih potraživanja za leasing rate u iznosu od 309.979,60 kn, zatezne kamate u iznosu od 1.920,35 kn, posredovanja u naplati u iznosu od 13.119,10 kn i naknade štete u visini nenamirene vrijednosti objekta leasinga u iznosu od 286.248,82 kn,
- da je stečajni upravitelj tužitelja osporio prijavljenu tražbinu i da je stoga kao osporavatelj upućen na parnicu protiv tuženika,
- da je Ugovor o leasingu tuženik raskinuo 20. ožujka 2014. zbog neplaćanja dospjelih leasing rata i ostalih troškova po Ugovoru,
- da je tuženik poslao tužitelju obavijest u kojoj navodi da mu dostavlja obrasce za ovjeru promjene porezne osnovice koje je tužitelj dužan bez odgode ovjeriti i tako ovjerene dostavi tuženiku, budući da zbog raskida ugovora više ne postoji osnova za povrat cjelokupnog iznosa PDV-a koji je tužitelj prvotno ostvario po isporuci objekta leasinga,
- da je tužitelj ovjerio promjenu porezne osnovice za račun broj 9354-1-1-20130009354 od 29. ožujka 2013. na iznos od 523.264,18 kn i broj 9534-1-1-20130009354 od 29. ožujka 2013. na iznos od 445.311,03 kn i račune vratio tuženiku,
- da je tužitelj tuženiku vratio objekte leasinga 17. prosinca 2014.,
- da je vještačenjem utvrđeno kako je tužitelj u svojim poslovnim knjigama evidentirao storniranje navedenih računa, a da tuženik u svojim poslovnim knjigama nije evidentirao storniranje računa.

11. Tužitelj smatra da je time što je tuženik stornirao predmetne račune, zbog promjene porezne osnovice, prestala njegova obveza po storniranim računima.

12. Prema odredbi članka 33. stavka 7. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj: 73/13, 99/13, 148/13 i 153/13; dalje: Zakon o PDV) ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja.

13. Iz navedene odredbe bi proizlazilo da bi tuženik mogao na temelju pisane obavijesti tužitelja, kao primatelja leasinga da je ispravio pretporez (koje pravo je iskoristio) umanjiti svoju poreznu osnovicu, s time da je ispravak porezne osnovice moguć u onom dijelu za koji nije izvršeno plaćanje predmeta leasinga. Stoga, neosnovano tužitelj navodi kako je „storniranjem“ predmetnih računa, nakon raskida ugovora o financijskom leasingu, prestalo svako njegovo dugovanje prema tuženiku.

14. Uostalom, tuženikova prijavljena tražbina se niti ne zasniva na predmetnim računima, već na neplaćenom dospjelom potraživanju u iznosu od 309.979,60 kn,

ostalom dospjelim neplaćenom potraživanju u iznosu od 299.367,93 kn i zateznim kamatama u iznosu od 1.920,35 kn. Tuženik osim svojeg obračuna na listu 70. spisa o dospjelim potraživanju prema tužitelju prema Ugovoru broj 03896/13 nije dostavio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo svako od naprijed navedenih potraživanja, a što je bio dužan dostaviti kako bi opravdao osnovanost svoje prijave tražbine u stečajnom postupku tužitelja.

15. Prvostupanjski sud je pozivom na odredbu članka 221.a ZPP-a ocijenio da tuženik nije dokazao potraživanje obračunatih kamata te usluge financijskog posredovanja u iznosu od 13.119,10 kn, ukupno u iznosu od 15.039,40 kn pa je u tom dijelu prihvatio tužbeni zahtjev, međutim nije jasno na temelju kojih dokaza je sud ocijenio da je osnovano tuženikovo potraživanje prema tužitelju kao stečajnom dužniku u iznosu od 596.288,45 kn kada tuženik, osim Ugovora o financijskom leasingu, nije dostavio niti jednu drugu ispravu ili drugi dokaz o osnovi i visini tog svog potraživanja prema tužitelju, kao stečajnom dužniku, a da bi se sa sigurnošću maglo zaključiti da njegovo potraživanje postoji i da je stečajni upravitelj tužitelja neosnovano osporio to potraživanje. Iz prvostupanjske presude proizlazi da se iznos od 309.979,60 kn odnosi na neplaćena potraživanja za leasing rate, a iznos od 286.248,82 kn na naknadu štete u visini nenamirene vrijednosti objekta leasinga. Na te okolnosti tuženik nije dostavio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da neplaćene rate iznose 309.979,60 kn i da je pretrpio štetu u iznosu od 286.248,82 kn.

16. Stoga je prvostupanjsku presudu valjalo preinačiti primjenom odredbe članka 373.a stavaka 1. i 3. ZPP-a kako je odlučeno u točki I. izreke ove presude.

17. Sukladno odredbi članka 166. stavka 2. ZPP-a valjalo je preinačiti i odluku o parničnom trošku. Tužitelju pripada pravo na trošak sastavljanja tužbe u iznosu od 6.120,00 kn prema Tbr. 7. Tarife, sastavljanje podneska od 12. lipnja 2020. u iznosu od 500,00 kn prema Tbr. 8. točka 3. Tarife, zastupanje na ročištima od 16. lipnja 2020., 21. srpnja 2020., 18. veljače 2021. i 25. ožujka 2021. u iznosu od po 3.060,00 kn po ročištu prema Tbr. 9. točka 2. Tarife, zastupanje na ročištu od 7. travnja 2021. u iznosu od 6.120,00 kn prema Tbr. 9. točka 1. Tarife što uvećano za PDV iznosi 31.225,00 kn. Tužitelju pripada pravo na trošak vještačenja u iznosu od 2.000,00 kn, trošak sastavljanja žalbe u iznosu od 9.525,50 kn te trošak sudskih pristoji na tužbu, presudu i žalbu u iznosu od 10.000,00 kn, što čini ukupni trošak u iznosu od 52.751,00 kn.

18. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 17. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća  
Mirta Matić

Broj zapisa: **eb307-feb53**

Kontrolni broj: **05f24-63aa5-fe319**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.